

Arrest

nr. 135 733 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 12 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HUYSMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 29 september 2014.

1.2. Op 24 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

1.3. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger afkomstig uit Malkabang (Myagdi district, Nepal). U bent een dalit (kasteloze). Op 16 juni 2011 vroeg u een eerste maal in België asiel aan. In het

kader van deze eerste asielaanvraag gaf u aan dat u zich in de loop van 2006 in Patan (Lalitpurdistrict), waar u sinds 2005 verbleef, bekeerde tot het protestantisme. U behoorde er tot de Koinonia-kerk. In 2007 verhuisde u terug naar uw geboorteplaats Malkabang, waar u samen met drie andere gelovigen uit hogere kasten in het Myagdi district rondtrok om jullie geloof te verspreiden. Hierdoor kreeg u problemen. Zo werden u, uw echtgenote en uw ouders meermaals geslagen en met de dood bedreigd. Na een aanval op u, uw echtgenote en uw ouders op 8 oktober 2010 diende u tevergeefs klacht in bij de politie. Op 31 januari 2011 vielen enkele dronken personen die u reeds eerder hadden aangevallen uw woning aan in een poging u te doden. U kon ontkomen en verliet Nepal. Na uw vertrek werd uw echtgenote via de telefoon bedreigd. Ook uw nichten Kaili en Lamti kenden in Nepal ernstige problemen als gevolg van hun bekering tot het christendom en omwille van het feit dat zij hun geloof, net als u, verspreidden. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 21 februari 2014 een weigeringsbeslissing, omdat u er niet in geslaagd was zowel uw beweerde problemen als deze van uw familieleden aannemelijk te maken. Uw geloofwaardigheid werd immers onderuit gehaald door een aantal tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden en door een gebrek aan overtuigende bewijsstukken. Bovendien kon het concept van intern vluchtalternatief op u worden toegepast. Tot slot werd geoordeeld dat er in Nepal geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/8, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In haar arrest d.d. 23 juni 2014 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze weigeringsbeslissing. Betreffende de in het verzoekschrift van uw advocaat opgeworpen vaststelling dat protestanten in heel Nepal vervolgd worden, wees de Raad er bovendien op dat het niet volstaat om louter naar een algemene toestand te verwijzen, maar dat de asielzoeker zijn concrete problemen eveneens aannemelijk moet maken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen slaagde u hierin echter niet. Op 9 juli 2014 vroeg u hierop een tweede maal asiel. U verklaarde hierbij dat de problemen die u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag aankaartte nog steeds bestaande zijn. Uw belagers aarzelden niet om uw familieleden aan te pakken. Zo vernam u via vrienden in Nepal dat zij in de krant hadden gelezen dat uw echtgenote op 1/2/2071 (Nepalese kalender; stemt overeen met 15 mei 2014 in de Gregoriaanse kalender) door onbekenden werd beschoten en gedood. U legde een scan van dit krantenartikel neer. U legde bovendien een dreigbrief neer die uw vrienden bij uw ouders thuis hadden gevonden en verschillende brieven van de Nepalese politie en van uw kerk in Nepal waarin uw problemen bevestigd werden. Het Commissariaat-generaal nam inzake uw tweede asielaanvraag een beslissing tot weigering van inoverwegingname. Aan de door u voorgelegde documenten werd geen bewijswaarde gehecht onder meer gezien ze niet kaderden in een geloofwaardig relaas, gezien u van het krantenartikel enkel een scan kon neerleggen en gezien in de e-mail waarmee de documenten van de politie en van uw kerk naar u werden doorgestuurd u de mogelijkheid werd geboden om deze documenten te wijzigen. Betreffende de dreigbrief werd opgemerkt dat het opmerkelijk is dat de afpersers hun identiteit kenbaar maakten in deze brief en dat het weinig aannemelijk is dat uw afpersers u meer dan drie jaar na uw vertrek uit Nepal via uw ouders, met wie u geen contact meer had, zouden bedreigen. Uw beroep tegen deze weigeringsbeslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. U diende hierop een derde asielaanvraag in op 29 september 2014. U bevestigde wederom dat uw problemen waarover u reeds bij uw eerdere asielaanvragen sprak nog steeds aanhouden. Ter staving van deze problemen legde u vooreerst een dreigbrief neer die u op 6 augustus 2014 werd ge-emaild door Dhan Prasad Chhantyal en waarin deze u verzoekt om 2 miljoen roepies over te maken. In deze brief geeft hij toe dat zijn groepering verantwoordelijk is voor de dood van uw echtgenote en bedreigt hij u met de dood. Daarnaast legde u een certificaat van de Village Development Committee neer waarin bevestigd wordt dat uw echtgenote is gestorven. U toonde voorts een foto van uw hoofd waarop een litteken is te zien. Verder overhandigde u de e-mails waarmee de scan van het krantenartikel over de dood van uw echtgenote en de dreigbrief van Dhan Prasad Chhantyal naar u werden verzonden. Voorts legde u opnieuw verschillende documenten, i.e. een dreigbrief, twee brieven van de politie en een brief van uw kerk, neer die u reeds bij uw tweede asielaanvraag voorgelegd had. Ten slotte legde u ook drie brieven neer van een sociaal assistent, van de burgemeester van Martelange en van de kerk van Martelange waarin getuigd wordt over uw integratie en goed gedrag. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u nog aan dat u tijdens uw vlucht van Nepal naar België door uw Indische smokkelaar was mishandeld; dit incident staat echter los van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van uw derde asielaanvraag dient vastgesteld te worden dat deze niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn

voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste en tweede aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Bovendien kon het concept van intern vluchtalternatief op u worden toegepast. Deze beslissing en beoordeling in verband met de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Betreffende de documenten die u voorlegt, dient opgemerkt te worden dat u de scan van het krantenartikel, de documenten van de politie, de brief van uw kerk en de dreigbrief die uw vrienden bij uw ouders thuis gevonden zouden hebben reeds voorgelegd heeft in het kader van uw tweede asielaanvraag. Bij uw tweede asielaanvraag werd geoordeeld dat deze documenten niet kaderen in een geloofwaardig relaas. Ook werden enkele onregelmatigheden en onlogische elementen betreffende deze documenten vastgesteld waardoor het Commissariaat-generaal op 28 juli 2014 een beslissing van weigering van inoverwegingname heeft genomen. Op 12 september 2014 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep. Bij uw derde asielaanvraag bracht u geen nieuwe elementen aan die deze beoordeling nog zouden kunnen wijzigen. U legde immers nog steeds het originele krantenartikel over de moord op uw echtgenote niet neer. In dit verband kan herhaald worden dat bij uw tweede asielaanvraag werd vastgesteld dat u op 7 juli 2014 tijdens een interview met het bureau Sefor van de Dienst Vreemdelingenzaken uw echtgenote vermeldde als contactpersoon in Nepal, terwijl zij op dat moment al twee maand dood geweest zou zijn. U beweerde in het kader van uw derde asielaanvraag weliswaar dat u pas op 16 of 17 juli 2014 op de hoogte werd gebracht van haar dood (CGVS 3e AA, p. 3). U toonde ter staving van deze bewering de e-mail (die u al bij uw tweede asielaanvraag had getoond) met het door u voorgelegde krantenartikel in bijlage. Deze uitleg is echter geenszins overtuigend. Naast het feit dat het a priori bevreemdend is dat uw vriend(en), die het overlijden van uw echtgenote in de krant zou(den) hebben vernomen, pas enkele maanden na haar overlijden u van dit overlijden op de hoogte zou(den) hebben gebracht, is het hoogst onaannemelijk dat een vriend in Nepal u dit ingescande artikel zou doorsturen als eerste mededeling van haar overlijden zonder enige uitleg of uiting van medeleven in de e-mail zelf.

Betreffende de nieuwe documenten die u in het kader van uw derde asielaanvraag en betreffende uw problemen in Nepal voorlegt, namelijk een brief van de Village Development Committee waarin verklaard wordt dat uw echtgenote overleden is en een dreigbrief, dient, net als bij uw tweede asielaanvraag vastgesteld werd, opgemerkt te worden dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, hetgeen hier geenszins, zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest d.d. 23 juni 2014 vaststelde, het geval is.

Dat geen bewijswaarde gehecht kan worden aan deze documenten blijkt verder uit bijkomende elementen. Het certificaat ter staving van het overlijden van uw vrouw voldoet niet aan de eisen waaraan een overlijdenscertificaat volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier moet voldoen. Volgens deze informatie moet een officieel certificaat van overlijdensregistratie de naam van de melder, de naam van de grootouders en van de ouders en het nummer van de citizenship card van de overledene vermelden. Deze gegevens ontbreken echter op dit document. Bijgevolg heeft u bij uw derde asielaanvraag nog steeds geen overtuigend bewijs neergelegd van het door u beweerde overlijden van u echtgenote. Nochtans kan dit redelijkerwijs van u worden verwacht. Betreffende de dreigbrief gedateerd op 4 augustus 2014 die u via e-mail ontving, dient opgemerkt te worden dat het niet aannemelijk is dat uw vermeende belager in een brief, waarin hij zijn identiteit prijsgeeft, letterlijk zou toegeven dat zijn groepering schuldig is aan de moord op uw echtgenote en u eveneens rechtstreeks met de dood zou bedreigen. Ook is het weinig aannemelijk dat de schrijver van de brief zou eisen dat u hem geld zou geven maar geenszins zou preciseren hoe u hem dat geld dan wel zou moeten overmaken. Er kan dan ook evenmin enige bewijswaarde gehecht worden aan dit document.

De foto van uw schedel die u voorlegde en waarop vaag een litteken is te zien zegt niets over de omstandigheden waarbij u dit litteken heeft opgelopen en is dan ook niet in staat om uw vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Ook de e-mails die u toonde waarmee het gescande krantenartikel en de dreigbrief naar u werden verzonden, zijn op zich niet van die aard dat ze het gebrek aan bewijswaarde van deze documenten kunnen goedmaken. Volledigheidshalve kan er nogmaals gewezen worden op het feit dat bij uw tweede asielaanvraag vastgesteld werd dat in de door u in het kader van deze asielaanvraag neergelegde mail d.d. 16 juli 2014, waarbij in bijlage twee documenten (een document van de Koinoniakerk en een document van de politie) waren toegevoegd, u de mogelijkheid geboden werd om aanpassingen in deze documenten door te voeren. Dit ondermijnt wederom de bewijswaarde van de door u neergelegde documenten, temeer daar uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat Nepalese asielzoekers veelvuldig gebruik maken van valse documenten om hun asielrelaas te staven.

De brieven van de kerk van Martelange, van de burgemeester van Martelange en van uw sociaal assistent die getuigen over uw integratie en positief gedrag zijn op zich niet relevant bij de beoordeling van uw asielmotieven.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoekende partij aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing het 'nieuw karakter' van de

aangebrachte stukken niet heeft onderzocht. Er werd immers niet onderzocht of de voorgelegde stukken reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag, noch of deze stukken betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin verzoekende partij ze had kunnen aanbrengen en bovendien werd verzoeker niet gehoord vooraleer de commissaris-generaal jegens hem de bestreden beslissing trof. Nochtans is dit volgens verzoeker essentieel om te kunnen besluiten of deze stukken de nood tot bescherming aanzienlijk groter kunnen maken. Onder verwijzing naar het oude artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en rechtspraak van de Raad van State hieromtrent, argumenteert verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de fase van de inoverwegingname van de asielaanvraag voorzichtig dient op te stellen bij het onderzoek van de nieuwe stukken en niet mag oordelen of de nieuwe elementen al dan niet de erkenning als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kunnen gronden, doch enkel of zij de kans hiertoe aanzienlijk groter kunnen maken.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 15 oktober 2014 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

2.2.2. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3. Waar verzoeker stelt dat hij niet werd gehoord over de nieuwe elementen wijst de Raad erop dat luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar het Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, *Frankrijk/Commissie*, C-301/87, *Jurispr.* blz. I-307, punt 31; 5 oktober 2000, *Duitsland/Commissie*, C-288/96, *Jurispr.* blz. I-8237,

punt 101; 1 oktober 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad*, C-141/08 P, Jurispr. blz. I-9147, punt 94, en 6 september 2012, *Storck/BHIM*, C-96/11 P, punt 80).

2.3.1. Hieruit volgt dat *in casu* niet elke onregelmatigheid bij de uitoefening van het hoorrecht tijdens een administratieve procedure, in dit geval de besluitvorming inzake het niet inoverweging nemen van een tweede asielaanvraag, een schending van het hoorrecht oplevert. Voorts is niet elk verzuim om het hoorrecht te eerbiedigen zodanig dat dit stelselmatig tot de onrechtmatigheid van het genomen besluit, *in casu* de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, leidt (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 39).

Om een dergelijke onrechtmatigheid te constateren, dient de Raad *in casu* aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of er sprake is van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanige wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, met name omdat verzoeker *in casu* specifieke omstandigheden had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek het in overweging nemen van zijn tweede asielaanvraag hadden kunnen beïnvloeden (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 40). Vooreerst dient er op gewezen te worden dat verzoekende partij bij haar eerste asielaanvraag haar identiteit en herkomst en daarbij horende documentatie diende over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken bij het registreren van haar asielaanvraag en opnieuw in de vragenlijst. Daarna werd verzoekende partij door een gespecialiseerd ambtenaar in asielzaken nog gehoord op het CGVS over alle aspecten van haar asielaanvraag en had verzoekende partij een beroep in volle rechtsmacht waar ze ter terechtzitting de kans kreeg nog mondeling nuttige toevoegingen te doen. Verzoekende partij is aldus bekend met de asielprocedure en was bijgestaan door een advocaat. In zoverre verzoekende partij toch nog meent dat zij onbekend was met de voorwaarden voor het indienen van een herhaalde asielaanvraag dan werd haar bij de aanvang van de registratie van deze aanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk de opzet gesteld: *“De volgende vragen worden gesteld voor het onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Het CGVS gaat op grond hiervan na of uw aanvraag al dan niet in overweging wordt genomen, rekening houdend met alle elementen in het dossier evenals met voorafgaande asielaanvragen. Het CGVS is niet verplicht om u op te roepen voor gehoor. Het is dan ook essentieel om alle nieuwe elementen ter staving van uw meervoudige asielaanvraag nu reeds aan te brengen of toe te lichten waarom dit niet kan.”*

2.3.2. *In casu* blijkt uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet verzoekers derde asielaanvraag heeft geregistreerd en van verzoeker een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen, en de redenen waarom hij deze elementen niet eerder kon aanbrengen, en deze verklaring vervolgens heeft overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker ook in het verzoekschrift niet concretiseert welke specifieke omstandigheden hij dan wel nog bijkomend zou hebben aangevoerd bij het opnieuw horen op het CGVS die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van zijn derde asielaanvraag. Met de stelling in het verzoekschrift dat indien *“verwerende partij meer details had willen vernemen over de inhoud, kon zij verzoekende partij oproepen en naar concrete verklaringen vragen stellen over de inhoud. Verwerende partij heeft nagelaten dit te doen en ging dan ook direct over tot een negatieve beslissing”* kan verzoekende partij geenszins overtuigen nu, zoals onder blijkt, verzoeker slechts beaamt dat hij de stukken gekregen heeft zoals ze zijn voorgelegd en dus geen toelichting geeft die de bevindingen van de commissaris-generaal kan weerleggen.

2.3.4. De commissaris-generaal heeft hierover met rede geoordeeld: *“Bij uw derde asielaanvraag bracht u geen nieuwe elementen aan die deze beoordeling nog zouden kunnen wijzigen. U legde immers nog steeds het originele krantenartikel over de moord op uw echtgenote niet neer. In dit verband kan herhaald worden dat bij uw tweede asielaanvraag werd vastgesteld dat u op 7 juli 2014 tijdens een interview met het bureau Sefor van de Dienst Vreemdelingenzaken uw echtgenote vermeldde als contactpersoon in Nepal, terwijl zij op dat moment al twee maand dood geweest zou zijn. U beweerde in het kader van uw derde asielaanvraag weliswaar dat u pas op 16 of 17 juli 2014 op de hoogte werd gebracht van haar dood (CGVS 3e AA, p. 3). U toonde ter staving van deze bewering de e-mail (die u al bij uw tweede asielaanvraag had getoond) met het door u voorgelegde krantenartikel in bijlage. Deze uitleg is echter geenszins overtuigend. Naast het feit dat het a priori bevreemdend is dat uw vriend(en), die het overlijden van uw echtgenote in de krant zou(den) hebben vernomen, pas enkele maanden na haar overlijden u van dit overlijden op de hoogte zou(den) hebben gebracht, is het hoogst*

onaannemelijk dat een vriend in Nepal u dit ingescande artikel zou doorsturen als eerste mededeling van haar overlijden zonder enige uitleg of uiting van medeleven in de e-mail zelf."

2.3.5. Waar verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het 'nieuw karakter' van het door hem aangebrachte stuk niet heeft onderzocht, kan hij niet worden gevolgd en gaat hij voorbij aan de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar deze met betrekking tot de door verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag voorgelegde document terecht oordeelt als volgt: *"Betreffende de nieuwe documenten die u in het kader van uw derde asielaanvraag en betreffende uw problemen in Nepal voorlegt, namelijk een brief van de Village Development Committee waarin verklaard wordt dat uw echtgenote overleden is en een dreigbrief, dient, net als bij uw tweede asielaanvraag vastgesteld werd, opgemerkt te worden dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, hetgeen hier geenszins, zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest d.d. 23 juni 2014 vaststelde, het geval is.*

Dat geen bewijswaarde gehecht kan worden aan deze documenten blijkt verder uit bijkomende elementen. Het certificaat ter staving van het overlijden van uw vrouw voldoet niet aan de eisen waaraan een overlijdenscertificaat volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier moet voldoen. Volgens deze informatie moet een officieel certificaat van overlijdensregistratie de naam van de melder, de naam van de grootouders en van de ouders en het nummer van de citizenship card van de overledene vermelden. Deze gegevens ontbreken echter op dit document. Bijgevolg heeft u bij uw derde asielaanvraag nog steeds geen overtuigend bewijs neergelegd van het door u beweerde overlijden van u echtgenote. Nochtans kan dit redelijkerwijs van u worden verwacht. Betreffende de dreigbrief gedateerd op 4 augustus 2014 die u via e-mail ontving, dient opgemerkt te worden dat het niet aannemelijk is dat uw vermeende belager in een brief, waarin hij zijn identiteit prijsgeeft, letterlijk zou toegeven dat zijn groepering schuldig is aan de moord op uw echtgenote en u eveneens rechtstreeks met de dood zou bedreigen. Ook is het weinig aannemelijk dat de schrijver van de brief zou eisen dat u hem geld zou geven maar geenszins zou preciseren hoe u hem dat geld dan wel zou moeten overmaken. Er kan dan ook evenmin enige bewijswaarde gehecht worden aan dit document.

De foto van uw schedel die u voorlegde en waarop vaag een litteken is te zien zegt niets over de omstandigheden waarbij u dit litteken heeft opgelopen en is dan ook niet in staat om uw vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Ook de e-mails die u toonde waarmee het gescande krantenartikel en de dreigbrief naar u werden verzonden, zijn op zich niet van die aard dat ze het gebrek aan bewijswaarde van deze documenten kunnen goedmaken. Volledigheidshalve kan er nogmaals gewezen worden op het feit dat bij uw tweede asielaanvraag vastgesteld werd dat in de door u in het kader van deze asielaanvraag neergelegde mail d.d. 16 juli 2014, waarbij in bijlage twee documenten (een document van de Koinoniakerk en een document van de politie) waren toegevoegd, u de mogelijkheid geboden werd om aanpassingen in deze documenten door te voeren. Dit ondermijnt wederom de bewijswaarde van de door u neergelegde documenten, temeer daar uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat Nepalese asielzoekers veelvuldig gebruik maken van valse documenten om hun asielrelaas te staven.

De brieven van de kerk van Martelange, van de burgemeester van Martelange en van uw sociaal assistent die getuigen over uw integratie en positief gedrag zijn op zich niet relevant bij de beoordeling van uw asielmotieven."

Verzoeker blijft bij een theoretische uiteenzetting en kan deze pertinente motieven niet weerleggen of leiden tot hervorming van de bestreden beslissing. Integendeel inzake het overlijdenscertificaat stelt verzoeker dat hij enkel maar kan *"volharden in het feit dat zij het overlijdensattest op deze manier heeft ontvangen"* en wat betreft de dreigbrief van op 4 augustus 2014 geeft verzoeker toe het hoogstens als merkwaardig kan worden beschouwd *"dat het weinig aannemelijk is dat de schrijver van de brief zou eisen dat verzoekende partij hem geld zou geven, maar geenszins zou preciseren hoe zij hem dat geld dan wel zou moeten overmaken"* maar *"hier heeft verzoekende partij geen schuld aan. Zij heeft deze brief immers zo ontvangen"*.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partij in het kader van haar

derde asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK